

længe der ikke er nogen ledig Plads for ham i hans Vaaben, føres som overtalig i dette, dog saaledes, at det for Hæren fastsatte Antal Befalingsmænd af de forskellige Grader ikke derved overstrides. Det vil med andre Ord sige, at der, indtil han har fundet Plads i sit eget Vaaben, ikke foretages nogen Ud-nævnelser eller Forfremmelse i det Vaaben, hvorfra den ny Chef for Officersskolen er taget. Man vil maasse indvende derimod, at man paa den Maade af Hensyn til den ene fortræddiger den anden. Naar det er Ingeniørforpjet, der sit Chefen tilbage, risikerer man, at der i Fodfolket vil falde en Ud-nævnelser mindre end ellers. Det kan ikke nægtes, at det kan finde Sted; men for det første maa dertil siges, at intet Vaaben har Krav paa, at denne Ud-nævnelser netop skal finde Sted inden for dets Rammer. Administrationen staar jo frit i Valget af det Vaaben, der kan være Tale om, naar der ud-nævnes en ny Chef for Officersskolen. Det, der vil ske, bliver da i det højeste, at en Forfremmelse, der under andre Forhold vilde være indtraadt straks, udsættes i nogen Tid, indtil den aftraadte Chef igen er traadt ind i sit Nummer. Det er den lempeligste og overkommeligste Maade, hvorpaa den Sag kan ordnes, særlig naar man vil søge en Ordning, der ikke medfører forøgede Udgifter for Statskassen, og det er jo dog ogsaa et Punkt, som der ved denne Lejlighed ikke kan ses bort fra. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne anbefale Vedtagelsen af disse to Ændringsforslag. Derved vil § 124 vistnok have faaet en saa klar Affattelse og det Princip, der er det bærende for den, være ført saaledes igennem, at man vil kunne staa sig derved for Hærens Vedkommende, lige som ogsaa § 93 vil have faaet en Tilføjelse, der vil være Administrationen til Hjælp i et vanskeligt Tilfælde.

Den fungerende Krigsminister (Kavn): Jeg havde ventet, at der var et Mindretal, der først havde taget Ordet, men da det ikke synes at være Tilfældet, skal jeg straks svare den ærede Ordfører. Med Hensyn til det, der først blev omtalt af den ærede Ordfører, det Spørgsmaal, hvorvidt en Chefs Forbliven ved Skolen skulde være begrænset til 10 Aar eller ikke, kan der siges forskellige for og imod det Princip. Det

synes jo nu, da jeg antager, at Udvalget er i nogenlunde Forstaaelse med Tinget, — det vil jo i alt Fald vise sig i Dag — at der næppe kan være Udsigt til, at Lovforslaget kan gaa igennem, saaledes som det er foreslået, saaledes altsaa, at enhver Grænse, med Undtagelse af Aldersgrænsen, bortfalder for Officersskolens Chefs Forbliven ved Skolen. Med Hensyn til Forstaaelsen af de 10 Aar, skal jeg sige, at Krigsminister Thomsen antog ganske bestemt, som det fremgaar af Lovforslaget og navnlig af hans Udtalelser under dets Forhandling her, at derved skal forstås aldeles bestemt 10 Aar og ikke en Dag mere, medens det derimod er bekendt, at ikke saa andre mene, at Bestemmelsen om Undervisningstidens Afslutning lige saa vel skal gælde for Chefene for Undervisningsanstalterne og Lærerne ved Officersskolen som for de andre Befalingsmænd. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg er nærmest tilbøjelig til at dele Krigsminister Thomsens Opfattelse. Jeg kan ikke ret vel se, at Forbliven ved Skolen ifølge den nu gældende Lov kan udstrækkes over de 10 Aar, men jeg ved, at der er mange, og jeg tør sige meget kompetente Folk, der mener det modsatte. Jeg er derfor meget tilfreds med det, der nu er foreslået, at Chefen for Officersskolen skal kunne blive ud over de 10 Aar, indtil Undervisningstiden er afsluttet, saaledes som det er fastsat i Tilførsbetænkningen. Jeg skal dog bemærke, at naar man ser paa Betænkningens Udtryk, synes det, som om ogsaa Udvalget har været noget af den Anskuelse, at der allerede efter den bestaaende Lov kan være Spørgsmaal om, at det kunde gælde ud over de 10 Aar. Udvalget siger nemlig: „Udvalget tilraader derfor Tinget paa det i Lovforslaget nævnte Punkt at blive staaende ved den Ordning, der er fastslaaet i Hærens § 124, og foreslaar, for at tilvejebringe saa tydeligt et Udtryk som muligt for Bestemmelsen om 10 Aar som Grænse for en Befalingsmands Tjeneste ved Undervisningsanstalterne, en ændret Affattelse af Paragraffen“. Det synes altsaa, at Udvalget har ment at maatte definere de 10 Aar bestemt. Det skal jeg dog ikke komme ind paa; det har ikke saa meget at betyde med Hensyn til Lovforslaget. Kan man blive enig om den første Del af Udvalgets Forslag, skal jeg ingen